

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร
กรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง)
PERSONAL FINANCIAL PLANNING OF CENTER PERSONNEL
AT THE COMPTROLLER GENERAL'S DEPARTMENT

นิสาชล เทพสุทธิ์
สาขาการเงินและการธนาคาร คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้รับผิดชอบบทความ

Nisachon Thepsut
E-mail: nisachon.cgd@gmail.com
Faculty of Business Administration Program in Finance and Baking,
Ramkhamhaeng University
Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) 2) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ บุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร 3) เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง)

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และลูกจ้างชั่วคราว กรมบัญชีกลาง สังกัดส่วนกลาง จำนวน 300 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบแบบ t-test สถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) หากพบความแตกต่างจะนำไปสู่การเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธี LSD และสถิติการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากรต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) โดยภาพรวมต่างกัน และบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีสถานภาพ และจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแลต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ไม่ต่างกัน นอกจากนี้ พฤติกรรมทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการจัดการ

วางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง)

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล; บุคลากรกรมบัญชีกลาง

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) To study personal financial planning of center personnel at the Comptroller General's Department 2) To study personal financial planning of center personnel at the Comptroller General's Department classified by genders, ages, education level, marital status, the number of people in care, revenue per month and type of personnel 3) To study the affecting factors of personal financial planning behaviors of center personnel at the Comptroller General's Department.

The sample group used for this research was 300 personnel of center personnel at the Comptroller General's Department, using questionnaires as a tool for data collection. The statistics for data analysis were frequency, percentage, mean and standard deviation. The hypothesis test was one-way ANOVA t-test, and if the analysis found a difference, it was compared individually by means of LSD.

The results of the study found that, the different personal factors, genders, ages, education level, the number of people in care and revenue per month made personal financial planning different. The difference of marital status, the number of people in care and type of personnel made personal financial planning not different. In addition, personal financial planning behaviors include the objectives of managing personal financial planning, personal financial planning goals and people who influence personal financial planning. Affect personal financial planning of center personnel at the Comptroller General's Department.

Keywords: Personal Financial Planning; Personnel of the Comptroller General's Department

บทนำ

ในปัจจุบันเราทุกคนต้องเผชิญกับสถานการณ์การแพร่ระบาดจากเชื้อไวรัสโควิด - 19 เริ่มต้นขึ้นตั้งแต่ปลายปี 2562 ที่มีแนวโน้มความรุนแรงมากขึ้นและขยายพื้นที่ออกเป็นวงกว้างทั่วประเทศอย่างรวดเร็ว และด้วยสายพันธุ์โอมิครอน BA.2 แม้จะแพร่ระบาดได้ง่ายกว่าสายพันธุ์ BA.1 เดิม แต่จากการพิจารณาของคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญถึงข้อมูลตัวอย่างผู้ติดเชื้อสายพันธุ์ BA.2 จากหลายประเทศ ไม่พบความรุนแรงที่แตกต่างหรือมากไปกว่าสายพันธุ์ BA.1 แต่อย่างไรก็ตาม สถานการณ์การติดเชื้อในประเทศไทยขณะนี้ยังมีแนวโน้มสูงขึ้นต่อเนื่อง ประกอบกับข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ได้ระบุว่า ความเสี่ยงเศรษฐกิจในปี 2565 คือ การระบาดของโควิดที่ไม่รู้ว่าจะมีการกลายพันธุ์รุนแรงมากขึ้น

หรือไม่ เศรษฐกิจโลกผันผวน ความขัดแย้งทางภูมิรัฐศาสตร์ และสงครามการค้า จะเห็นได้ว่าเศรษฐกิจยังมีความผันผวนไม่แน่นอนอยู่มาก

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด - 19 หลายคนได้ใช้สถานการณ์นี้เป็นบทเรียนและเริ่มมองเห็นความสำคัญของการวางแผนทางการเงิน เพราะในอนาคตอาจเกิดเหตุการณ์โรคระบาดอื่น ๆ อีกก็ได้ ซึ่งการวางแผนทางการเงินเป็นเครื่องมือที่ช่วยเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงินได้ โดยควรเริ่มจากการปลูกฝังนิสัยการออม และการใช้เงินอย่างสมเหตุสมผลตั้งแต่วัยเด็ก เมื่อเข้าสู่วัยทำงานก็จำเป็นต้องรู้วิธีการวางแผนการจัดสรรรายได้ให้เพียงพอกับการออมเงินตามเป้าหมายและรายจ่ายต่าง ๆ อย่างเหมาะสม เมื่อมีครอบครัวก็จำเป็นต้องดูแลทั้งตนเองและคนในครอบครัว ทำให้ความรับผิดชอบและภาระทางการเงินยิ่งเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้การวางแผนทางการเงินมีความสำคัญมากขึ้น

สภาพสังคมในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงจากสังคมในอดีตที่คนส่วนใหญ่นิยมใช้ชีวิตแบบครอบครัวใหญ่ที่ทุกคนมีการแบ่งปันและช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน แต่ในปัจจุบันขนาดของแต่ละครอบครัวเริ่มมีขนาดเล็กลง การช่วยเหลือแบ่งปันต่าง ๆ ก็ลดน้อยลงตามลำดับ นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงของสังคมไม่ว่าจะเป็นการเพิ่มขึ้นของประชากรสูงอายุ การลดลงของปริมาณทารกแรกเกิด การเพิ่มขึ้นของอายุขัยเฉลี่ย การที่จำนวนสมาชิกในครอบครัวลดลง และการกระตุ้นให้เกิดสังคมบริโภคนิยม ฯลฯ ต่างก็ทำให้พฤติกรรมบริหารเงินของบุคคลขาดสมดุลส่งผลกระทบต่อการออม การบริหารหนี้สิน การลงทุน และการวางแผนเพื่อการเกษียณ ดังนั้น การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อพึ่งพาตนเอง จึงมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นด้วยการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เป็นการบริหารจัดการเงินหรือรายได้ที่ได้มา และวางแผนใช้เงินนั้นให้ตรงตามจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ทางการเงินที่ได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพชัดเจน

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยมองเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จึงเลือกที่จะศึกษาเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) เพื่อเป็นประโยชน์ต่อบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) โดยมีแนวคิดในการวิจัย คือ ศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร และศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) เพื่อแสดงให้เห็นว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่จำแนกตามปัจจัยต่าง ๆ มีความแตกต่างกันหรือไม่ และพฤติกรรมใดบ้างที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) โดยข้อมูลที่ได้หลังจากการค้นคว้าอิสระจะเป็นโอกาส เพื่อจะได้ใช้เป็นแนวทางในการกระตุ้นให้บุคลากรกรมบัญชีกลาง ตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมและนำชีวิตไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง)
2. เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร

3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง)

ขอบเขตของงานวิจัย

1. ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

บุคลากรกรมบัญชีกลาง สังกัดส่วนกลาง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ซึ่งประกอบด้วยบุคลากร 4 ประเภท ได้แก่ ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ และลูกจ้างชั่วคราว รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,108 คน (ข้อมูลจากกองบริหารทรัพยากรบุคคล กรมบัญชีกลาง ณ วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2565) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 300 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหาและประเด็นการศึกษา

เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร รวมถึงเพื่อศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ซึ่งประกอบด้วยตัวแปร ดังต่อไปนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

1) ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร

2) ตัวแปรด้านพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ประกอบด้วย ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนการลงทุน ด้านการวางแผนการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย และด้านการวางแผนการเกษียณอายุ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง)
2. ทำให้ทราบถึงการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร
3. ทำให้ทราบถึงพฤติกรรมที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รักษ์สุตา เหล่าคา (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ การศึกษาค้นคว้ามีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา

การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และเพื่อศึกษาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ จำนวน 265 คน ผลการทดสอบพบว่า ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้แตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีสาขาวิชาแตกต่างกันทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกัน ส่วนพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย วัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ขอบเขตของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ประกอบด้วย ภาวะทางเศรษฐกิจ และการรับรู้ข่าวสาร มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ

ธนพร จันทร์สว่าง (2561) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยามการวิจัยครั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 405 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis : MRA) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินทุกด้านมีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ในด้านการหารายได้ และด้านการออม

จารุณี จอมโคกสูง (2555) ได้ศึกษาเรื่อง การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการวางแผนการเงินส่วนบุคคลและความสามารถในการวางแผนการเงินของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชากรครัวเรือนอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุ ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอบรมเรื่องการทำบัญชีครัวเรือน สภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ พฤติกรรมค่าใช้จ่าย การตั้งเป้าหมายในชีวิต การสำรวจสุขภาพทางการเงิน สามารถอธิบายความผันแปรของการวางแผนการเงินได้ประมาณร้อยละ 55.6 และการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบ Stepwise พบว่า มีเพียง 4 ตัวแปร ที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน คือ การฝึกอบรมเรื่องการทำบัญชีครัวเรือน การตั้งเป้าหมายในชีวิต มีความสัมพันธ์เป็นบวก ส่วนสภาพแวดล้อมทางสังคม สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์เป็นลบ

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเป็นการวิจัยแบบไม่ทดลอง (Non-Experimental Design) โดยเป็นการวิจัยที่มีการศึกษาตามสภาพที่เป็นไปตามธรรมชาติ โดยไม่มีการจัดการกระทำหรือควบคุมตัวแปรใด ๆ และเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามแบบวิจัยตัดขวาง (Cross sectional studies) โดยใช้เครื่องมือการวิจัยเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ การดำเนินการวิจัยเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2565 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2565

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับลักษณะปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร มีจำนวนข้อคำถามทั้งหมด 7 ข้อ ประกอบด้วยคำถามในลักษณะเป็นคำถามปลายปิดแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) กำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบเพียงแค่ 1 คำตอบ

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมที่ส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ในการจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีจำนวนข้อคำถาม 9 ข้อ ประกอบด้วยคำถามลักษณะประเมินค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale)

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) เป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนการลงทุน ด้านการวางแผนการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย และด้านการวางแผนการเกษียณอายุ มีจำนวนข้อคำถาม 11 ข้อ คำถามลักษณะประเมินค่าระดับความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale)

สำหรับแบบสอบถามส่วนที่ 2 และ 3 เป็นคำถามลักษณะประเมินค่าความคิดเห็น 5 ระดับ (Rating Scale) โดยกำหนดระดับความคิดเห็น ดังนี้ 5 = มากที่สุด 4 = มาก 3 = ปานกลาง 2 = น้อย 1 = น้อยที่สุด ช่วงเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยการประเมินระดับความคิดเห็น กำหนดให้ 1.00 – 1.80 = ระดับความคิดเห็นในระดับน้อยที่สุด 1.81 – 2.60 = ระดับความคิดเห็นในระดับน้อย 2.61 – 3.40 = ระดับความคิดเห็นในระดับปานกลาง 3.41 – 4.20 = ระดับความคิดเห็นในระดับมาก 4.21 – 5.00 = ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 4 ท่านคิดว่าการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีความจำเป็นหรือไม่ เพราะเหตุใด มีจำนวนข้อคำถาม 1 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

1.1 ใช้ร้อยละ (Percentage) และความถี่ (Frequency) ในการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงกลุ่ม ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ที่ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) กับตัวแปรที่มีระดับการวัดเชิงปริมาณ ได้แก่ พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง)

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

2.1 เพื่อศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) จำแนกตามอายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One – way ANOVA) หากพบความแตกต่าง จะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่ โดยใช้วิธีของ LSD และเพศ ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติแบบ t-test เพื่อศึกษาว่าถ้าเพศต่างกันการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ต่างกันหรือไม่

2.2 เพื่อศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) จะใช้การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis - MRA)

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) โดยภาพรวม มีระดับความเห็นมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการวางแผนการเกษียณ ด้านการวางแผนการออม ด้านการวางแผนการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย และด้านการวางแผนการลงทุน มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร สามารถสรุปการวิจัยได้ดังนี้

2.1 บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวมต่างกัน

2.2 บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีสถานภาพ และจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล ต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวมไม่ต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) สามารถสรุปการวิจัยได้ คือ

- พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ได้แก่ วัตถุประสงค์ในการจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง)

อภิปรายผล

ผลการวิจัยการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) โดยภาพรวม มีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการวางแผนการออม พบว่า บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ให้ระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ส่วนใหญ่มีการออมเงินอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การออมเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย โดยบุคลากรในกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) สามารถออมได้หลายช่องทาง เช่น สามารถฝากเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์ของกรมบัญชีกลาง หรือหากเป็นข้าราชการก็จะมีหักเงินเพื่อออมในกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เป็นประจำทุกเดือน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ จิระธำรง และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตอำเภอหาดใหญ่ พบว่า ผู้ที่มีความรู้ด้านการออมที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมด้านการออมไม่แตกต่างกัน อธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทราบว่าควรออมก่อนจ่ายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายได้ง่ายและเร็วขึ้น ดังนั้น การที่บุคคลมีระดับความรู้ความเข้าใจด้านการออมต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการออมเงิน เนื่องจากแต่ละบุคคลมีเป้าหมายการออมที่ต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มรกต ฉายทองคำ (2557) อ้างถึงใน สุภารัตน์ พิมลรัตน์กานต์ 2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยผลตอบแทนและปัจจัยด้านสภาพคล่องมีผลต่อการตัดสินใจออมเงินของกลุ่มคนวัยทำงานอยู่ในระดับมาก เนื่องจากมีนโยบายการจ่ายค่าตอบแทนที่ดี เช่น อัตราดอกเบี้ย เงินปันผล และระยะเวลาในการสร้างผลตอบแทนที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้สะดวกรวดเร็ว

1.2 ด้านการวางแผนการลงทุน พบว่า บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ให้ระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ส่วนใหญ่สามารถเลือกการลงทุนที่เหมาะสมกับตัวเองได้ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ในปัจจุบันการหาความรู้ในการวางแผนทางการเงิน สามารถเข้าถึงได้ง่ายขึ้น โดยเฉพาะการวางแผนการลงทุนมีแหล่งข้อมูลให้หาอ่านเพื่อเป็นความรู้ได้ค่อนข้างมาก ไม่ว่าจะเป็นตามเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์ หรือตามเพจเฟซบุ๊กของผู้เชี่ยวชาญต่าง ๆ ที่ได้แบ่งปันความรู้เอาไว้ ผู้ที่หาความรู้อยู่เสมอก็จะสามารถเลือกการลงทุนให้กับตนเองได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ จิระธำรง และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตอำเภอหาดใหญ่ พบว่า พฤติกรรมการวางแผนการลงทุน พฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ทุกครั้งที่ลงทุน กลุ่มตัวอย่างได้ศึกษาข้อมูลที่จำเป็นทั้งอัตราผลตอบแทนและความเสี่ยงจากการลงทุน และพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลุ่มตัวอย่างสามารถรับความเสี่ยงได้สูงที่สุดเพื่อโอกาสในการได้รับผลตอบแทนที่สูงที่สุดในระยะยาว สำหรับวัตถุประสงค์และรูปแบบการลงทุน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์การลงทุนที่สูงที่สุดคือ การลงทุนเพื่อต้องการผลตอบแทนในรูปของเงินปันผล และดอกเบี้ย ซึ่งรูปแบบการลงทุนที่เป็นที่นิยมอันดับสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง คือ การลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ รองลงมา คือ การลงทุนในหุ้นสามัญ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิทักษ์ ศิริวงศ์ และอรุณพร วงศ์เลิศศักดิ์ (2559) อ้างถึงใน ภริมา ชัยศิลป์ 2562) กล่าวไว้ว่า พนักงานเอกชนส่วนใหญ่ขาดความรู้ทางการลงทุน เนื่องจากปัญหาในด้านวินัยการออมและวินัยการใช้เงิน ขาดความเข้าใจด้านนโยบายการลงทุน และไม่เข้าใจความแตกต่างของสินทรัพย์แต่ละประเภท ซึ่งหากมีการส่งเสริมความรู้ด้านดังกล่าว จะทำให้มีการออมเพิ่มสูงขึ้น

1.3 ด้านการวางแผนการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย พบว่า บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ให้ระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ส่วนใหญ่มีการบริหาร

จัดการความเสี่ยงภัย เช่น ดูแลร์รักษาสุขภาพสม่ำเสมอ ไม่ทำกิจกรรมที่มีความเสี่ยงภัยสูง มีการทำประกันรถยนต์ ประกันอัคคีภัย ประกันอุบัติเหตุ ประกันสุขภาพ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรได้ตระหนักถึงความไม่แน่นอนของชีวิต จึงมีการวางแผนการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัยที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ จิระธำรง และคณะ (2561) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตอำเภอหาดใหญ่ พบว่า พฤติกรรมการบริหารความเสี่ยงและการวางแผนประกันภัย พฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ พฤติกรรมการวางแผนทุกครั้งก่อนทำประกัน เพื่อสามารถเลือกประเภทวงเงิน และความคุ้มครองที่เหมาะสม และพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ พฤติกรรมการซื้อประกันสุขภาพทุกปี แม้จะมีประกันสุขภาพที่ได้รับจากภาครัฐหรือนายจ้างอยู่แล้ว สำหรับวัตถุประสงค์และรูปแบบการทำประกันชีวิต พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีวัตถุประสงค์การทำประกันชีวิตสูงสุด คือ เพื่อจะได้ไม่เป็นภาระครอบครัว กรณีเสียชีวิตก่อนวัยอันควร และรูปแบบประกันชีวิตที่เป็นที่นิยมอันดับสูงสุดของกลุ่มตัวอย่าง คือ ประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ รองลงมา คือ ประกันชีวิตแบบชั่วระยะเวลา และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริनुช อินละคร (2556 อ้างถึงใน อรรวรรณ จิตรคำคุณ 2562) ได้กล่าวถึงรูปแบบของการประกันชีวิตว่า การทำประกันชีวิตมีหลายรูปแบบ และประกันชีวิตแต่ละรูปแบบมีลักษณะการให้ความคุ้มครอง รวมทั้ง ค่าเบี้ยประกันที่แตกต่างกัน บุคคลควรศึกษารูปแบบการทำประกัน เพื่อพิจารณาเลือกรูปแบบประกันชีวิตที่สอดคล้องกับความต้องการของบุคคลนั้นมากที่สุด

1.4 ด้านการวางแผนการเกษียณอายุ พบว่า บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ให้ระดับความเห็นอยู่ในระดับมาก โดยบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ส่วนใหญ่มีการกำหนดเงินออมสะสมได้เหมาะสมกับระยะเวลาก่อนที่จะถึงกำหนดเกษียณอายุ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรได้เล็งเห็นถึงความสำคัญในการวางแผนการเกษียณ เพื่อไม่ให้เป็นการภาระของลูกหลาน และจะได้เกษียณอย่างสุขสบายไม่เดือดร้อนใคร ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรณ แก้วเอี่ยม (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร พบว่า การวางแผนเพื่อเกษียณอายุ ส่วนใหญ่แหล่งที่มาของรายได้ที่จะนำมาใช้เพื่อการเกษียณเป็นเงินบำเหน็จ/บำนาญ รองลงมาคือ รายได้จากการประกอบธุรกิจส่วนตัว รายได้จากการลงทุน และกรรมธรรม์ประกันชีวิตตามลำดับ ซึ่งเป็นไปได้ว่าข้าราชการตำรวจคิดว่ามีรายได้หลังเกษียณเป็นเงินบำเหน็จ/บำนาญอยู่แล้ว จึงไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนเพื่อการเกษียณ สำหรับจำนวนเงินที่คาดว่าจะเอาไว้ใช้จ่ายหลังเกษียณ พบว่า ส่วนใหญ่คิดว่าจะเอาเงินไว้ใช้จ่ายหลังเกษียณ 15,001 – 20,000 บาท และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมลพร สมัครเขตการ และปัญญา ศรีสิงห์ (2563) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ พบว่า รูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุ เมื่อยามเกษียณอายุของลูกค้ำที่ธนาคารยูโอบี มีความสำคัญโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย ด้านกองทุนในรูปแบบอื่น ๆ มีความสำคัญสูงสุด รองลงมาเป็นด้านเงินฝาก และส่วนด้านที่มีค่าน้อยที่สุด คือ ด้านตราสารทุน (หุ้น)

2. ผลการศึกษาการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ จำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร สามารถสรุปได้ดังนี้

2.1 บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีเพศต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลโดยภาพรวม ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า เพศชายและเพศหญิงมีการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่า เพศ มีความสัมพันธ์กับแนวทางในการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรทิพย์ จิระธำรง และคณะ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตอำเภอหาดใหญ่ พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผู้ที่มีปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ อายุ จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนผู้ที่อยู่ในอุปการะ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และรายจ่าย แตกต่างกัน

2.2 บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีอายุต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวม ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคคลในแต่ละช่วงอายุมีลักษณะการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลที่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภริมา ชัยศิลป์ (2562) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า พนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายที่มีอายุที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้มีแนวทางการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฐาปณี ไตรทอง (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจและการประเมินสถานการณ์ด้านการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2.3 บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวม ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า การจบการศึกษาในระดับที่ต่างกัน จะส่งผลให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภริมา ชัยศิลป์ (2562) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย พบว่า พนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้มีแนวทางการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รักษ์สุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า นักศึกษาที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้แตกต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

2.4 บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีสถานภาพต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า สถานภาพของบุคคล ไม่ได้ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ขนิษฐา ต้นสถาวิรัฐ และธฤตพน อู่สวัสดิ์ (2560)

ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเขียน ในเขต กรุงเทพฯ พบว่า สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเขียน ในเขตกรุงเทพฯ ในด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนการเงิน และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา จันทนะศิริ (2563) ศึกษาเรื่อง การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 พบว่า สถานภาพ มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ในด้านวัตถุประสงค์และด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

2.5 บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแลต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ไม่ว่าจะบุคคลที่ต้องดูแลมีจำนวนเท่าใด ไม่ได้ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรณ แก้วเอี่ยม (2558) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร พบว่า พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ สถานภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว การช่วยเหลือสมาชิกในครอบครัว รายได้ต่อเดือน และตำแหน่งงาน มีความสัมพันธ์กับการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธร จังหวัดชุมพร แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ นัคมน อ่อนพุทธา (2561) กล่าวไว้ว่า จากการศึกษา การจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชน ในเขตตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร พบว่า การจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชน จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครัวเรือนไม่มีความแตกต่างกัน

2.6 บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวมต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า รายได้ที่แตกต่างกัน จะทำให้กระบวนการในการวางแผนทางการเงินแตกต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภริมา ชัยศิลป์ (2562) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย พบว่า พนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายที่มีอายุที่แตกต่างกัน จะส่งผลให้มีแนวทางการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้านการออมและการลงทุนที่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สยานนท์ สหุพันธ์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาวิทยาลัยดุสิตธานี พัทยา พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลมากที่สุด

2.7 บุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ที่มีประเภทของบุคลากรต่างกัน ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยภาพรวมต่างกัน ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ประเภทของบุคลากรที่ต่างกัน ทำให้รายได้ในแต่ละเดือนต่างกัน จึงทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลแตกต่างกันด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อนงนาฏ ศุภกิจฉวนิชกุล (2558) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการออมและการบริหารการเงินก่อนเกษียณอายุ กรณีศึกษาบุคลากรมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์ จังหวัดนครปฐม กล่าวไว้ว่า ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลกับการบริหารการเงิน พบว่า การบริหารการเงินมีความสัมพันธ์กับข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิก

ในครอบครัว ประเภทของบุคลากร หน่วยงานที่สังกัด และรายได้ต่อเดือน และสอดคล้องกับวิจัยของ พัฒน์ทองพิง (2555) ได้ทำการศึกษา การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ : กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับตำแหน่งหน้าที่การงานส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินเมื่อยามเกษียณอายุของครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร

3. ผลการศึกษาพฤติกรรมที่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) สามารถสรุปได้ดังนี้

3.1 พฤติกรรมด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรกรมบัญชีกลางมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล และปฏิบัติตามแผนได้อย่างเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รักษ์สุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ พบว่า พฤติกรรมด้านวัตถุประสงค์การวางแผนทางการเงินส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องมาจากนักศึกษามีการเตรียมความพร้อมทางการเงินที่จะใช้จ่ายทั้งในปัจจุบันและอนาคตให้มีประโยชน์ที่สุด พร้อมทั้งไม่ให้เกิดการใช้จ่ายที่เกินกว่ารายรับของตนเอง และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุพิน ปิ่นทอง (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของลักษณะประชากรที่วางแผนทางการเงินของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีในระดับมาก โดยประชากรในจังหวัดปทุมธานีมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมสถานะทางการเงิน และป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป

3.2 พฤติกรรมด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคลากรกรมบัญชีกลางมีการคำนึงถึงระยะเวลาในการใช้เงิน หรือมีการตั้งเป้าหมายในการใช้เงิน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รักษ์สุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ พบว่า พฤติกรรมด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ไม่มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากการใช้จ่ายของนักศึกษาในวัยนี้ ไม่ค่อยคำนึงถึงระยะเวลาการใช้เงินส่วนมากจะมีแนวคิดว่าถ้าหาเงินได้มากก็ใช้มาก ถ้าไม่พอก็ต้องแสวงหาให้พอใช้ จึงจะเห็นว่าปัจจุบันนักศึกษาชอบทำธุรกิจส่วนตัวมากกว่าการไปเป็นลูกจ้างหรือการมีรายได้มากกว่าการทำงานแคอย่างเดียว และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา จันทนะศิริ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 กล่าวไว้ว่า จากการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง มีกรอบระยะเวลาที่กำหนดในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นระยะเวลา (ระยะเวลา 1 ถึง 5 ปี) และมีรูปแบบ คือ เน้นความมั่นคงทางการเงิน

3.3 พฤติกรรมด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า บุคคลใกล้ชิดมีส่วนร่วมในการแนะนำหรือมีอิทธิพลในการตัดสินใจในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ รัชส์สุดา เหล่าคา (2563) ศึกษาเรื่อง การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ พบว่า พฤติกรรมด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เนื่องจากนักศึกษามีคนในครอบครัวเป็นแบบอย่าง เช่น ถ้าครอบครัวมีการจัดการการเงินที่ดีก็จะเกิดเลียนแบบ แต่หากครอบครัวไม่มีการจัดการทางการเงินที่ดีก็จะเกิดเป็นประสบการณ์ในการจัดการที่ล้มเหลวเป็นตัวอย่งให้เรียนรู้ไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา จันทนะศิริ (2563) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 กล่าวไว้ว่า จากการวิเคราะห์การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลด้วยตนเอง มีบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล คือ ครอบครัว

ข้อเสนอแนะการนำไปใช้

จากผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะในการวิจัย เพื่อใช้ให้เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากร ดังนี้

- 1) ด้านการวางแผนการออม องค์กรควรมีโครงการสนับสนุนให้มีการออม หรือมีสิ่งจูงใจให้บุคลากรได้เห็นถึงความสำคัญของการออมมากยิ่งขึ้น เพื่อในยามฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นต้องใช้เงินด่วน จะได้มีเงินสำรองในการใช้จ่าย
- 2) ด้านการวางแผนการลงทุน องค์กรควรจัดให้มีการให้ความรู้ความเข้าใจในการลงทุน เพื่อให้บุคลากรสามารถจัดสรรเงินในการลงทุนได้อย่างเหมาะสม และรู้จักการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน
- 3) ด้านการวางแผนการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย องค์กรควรจัดอบรมให้ความรู้ให้บุคลากรในทุกประเภท เนื่องจากทุกคนควรจะมีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวางแผนการบริหารความเสี่ยงและการประกันภัย จะได้เป็นการป้องกันความเสี่ยงทางการเงินในอนาคต
- 4) ด้านการวางแผนการเกษียณอายุ องค์กรควรให้จัดให้มีการให้ความรู้แก่บุคลากรทุกประเภท ไม่เพียงแต่ข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ และควรให้ความรู้ตั้งแต่เนิ่น ๆ ไม่ใช่ใกล้เกษียณแล้วถึงจะให้ความรู้ อาจจะไม่ทันการณ์สำหรับบุคคลที่ไม่ได้เตรียมความพร้อมในการเกษียณ และให้ตระหนักว่าการวางแผนการเกษียณอายุมีความสำคัญกับทุกคน ควรมีการวางแผนอย่างดี เพื่อจะได้มีเงินไว้จ่ายในยามเกษียณเพียงพอและไม่เดือดร้อนผู้อื่น

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ต่างกัน เนื่องจากปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และประเภทของบุคลากร ในแต่ละบุคคลมีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินต่างกัน ทำให้แนวทางการวางแผนทางการเงินแต่ละบุคคลต่างกันด้วย

ส่วนปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ สถานภาพ และจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล ทำให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ไม่ต่างกัน เนื่องจากปัจจัยด้านสถานภาพ และจำนวนบุคคลในครอบครัวที่ต้องดูแล ในแต่ละบุคคลมีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินไม่ต่างกัน ทำให้แนวทางการวางแผนทางการเงินแต่ละบุคคลเหมือนกัน

พฤติกรรมกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

1. ด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับด้านวัตถุประสงค์ในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยการให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในการจัดการทางการเงิน เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาทางการเงินได้อย่างเหมาะสม และใช้จ่ายเงินได้อย่างคุ้มค่า

2. ด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับด้านเป้าหมายในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยการให้เห็นความสำคัญถึงการตั้งเป้าหมายให้กับการวางแผนทางการเงิน เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย อาจจะกำหนดเป้าหมายในระดับง่าย แล้วค่อย ๆ ตั้งเป้าหมายให้ยากขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

3. ด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล จากการวิจัยพบว่า พฤติกรรมด้านบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของบุคลากรกรมบัญชีกลาง (ส่วนกลาง) ดังนั้น จึงควรให้ความสำคัญกับบุคคลที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล บุคคลที่อยู่ใกล้ตัวหรือบุคคลที่มีอิทธิพลต่อตัวเรา ซึ่งอาจจะมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ให้เลือกเฉพาะส่วนที่เป็นแบบอย่างที่ดีในการนำมาเป็นแนวทางในการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาตัวแปรปัจจัยอื่น ๆ เพิ่มเติม อาจจะส่งผลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เช่น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สภาพแวดล้อมทางสังคม ภาระหนี้สิน เป็นต้น เพื่อให้การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลมีประสิทธิภาพและครอบคลุมยิ่งขึ้น

2. ประชากรที่ศึกษาในครั้งนี้เป็นเพียงประชากรที่เป็นบุคลากรกรมบัญชีกลาง สังกัดส่วนกลางเท่านั้น ซึ่งหากต้องการข้อมูลที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น จึงควรเลือกกลุ่มประชากรในการศึกษาครั้งต่อไปให้แตกต่างจากเดิม หรือเปลี่ยนขนาดของกลุ่มประชากร ให้รวมถึงบุคลากรกรมบัญชีกลางในสังกัดภูมิภาคด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีหลากหลายและแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

- ชนิษฐา ตันสถาวิรัฐ และธฤตพน อุสวัสดี. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานเครือข่ายหน้าเซียน ในเขตกรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- จารุณี จอมโคกสูง. (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฐาปณี ไตรทอง. (2555). การวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- ธนพร จันทร์สว่าง. (2561). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยสยาม.
- นัคน อ่อนพุทธา. (2561). การจัดการการเงินในครัวเรือนของประชาชน ในเขตตำบลฟ้าหยาด อำเภอห้วยชนะชัย จังหวัดยโสธร. *Sisaket Rajabhat University Journal*, 12(1), 40-50.
- พรทิพย์ จิระธำรง และคณะ. (2562). ความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมการจัดการการเงินส่วนบุคคลของประชาชนในเขตอำเภอหาดใหญ่. *WMS Journal of Management*, 8(2).
- พัฒน์ ทองพิง. (2555). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร. รายงานการวิจัยมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ภิรมยา ชัยศิลป์. (2562). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของพนักงานระดับปฏิบัติ บริษัทในพื้นที่อำเภอเมืองจังหวัดเชียงราย. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- ยุพิน ปิ่นทอง. (2563). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชาชนจังหวัดปทุมธานี. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- รักษ์สุตา เหล่าคา. (2563). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรชั้นสูงวิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจ. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิมลพร สมัครเขตการ และปัญญา ศรีสิงห์. (2563). ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการวางแผนการเงินเพื่อความมั่นคงตอนเกษียณอายุ กรณีศึกษา ลูกค้าธนาคารยูโอบี สาขานนศรีวรา. *Journal of Arts Management*, 4(3), 572.
- สมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์ และปรณ แก้วเอี่ยม. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร. *วารสารวิทยาการจัดการ*, (32)2.
- สยามนธ์ สหุพันธ์. (2561). พฤติกรรมการบริหารจัดการการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัย ดุสิตธานีพัทยา. *วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี*.
- สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์. (2560). ปัจจัยแรงจูงใจในการออม สภาพแวดล้อมในการออม และทัศนคติการออมที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการออมของนักศึกษาวิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทรวิโรฒ*.
- สุพัตรา จันทนะศิริ. (2563). การบริหารการเงินส่วนบุคคลของข้าราชการสังกัดกระทรวงศึกษาธิการเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. *วารสารวิทยาการจัดการปริทัศน์*, 22(1)
- อรรวรรณ จิตรคำคุณ. (2562). การวางแผนการเงินหลังการเกษียณของประชาชนหมู่บ้านเอื้ออาทร ตำบลปากแคว อำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*.